

जय भारत !

पोवाडा ----- : २७ :

स्वातंत्र्याचा मंगलरवि हा आला उदयाला । भारत जय जय भारत
जय जय जयजयकार करा ॥ ध्रु० ॥



चौक १ ला

मंगल दिन हा यावा म्हणुनी जन वेडा झाला । याच्यासाठीं कैक तरुण
तो फांसावर चढला ॥ चाल ॥ १८१८ सालाला । भारतरविचा ग्रास
जाहला । गुलामगिरिचा विळखा पडला । १८५७ सालाला । देशभक्तांनीं
उठाव केला । कुंड पेटले घडाघडा । आहुति पडली तडातडा । वीर
झुंजती । गर्जुनि उठती । शस्त्रं झडती खडाखडा । नद्या वाहती
रक्ताच्या । भेरी वाजती मृत्यूच्या । किंकाळ्या मरणारांच्या । स्वतंत्रतेचा
ध्रुव तारा । एकच दिसला डोळ्याला । झांशीवाली लक्ष्मीबाईनं होम
जिवाचा तो केला । गुलाम गोपखान, तात्या टोपे, कैक वीर मरुनी
गेला ॥ जी ॥ पारतंत्र्याचा रूळ वाफेचा चिरडुन टाकी सर्वांला ।
स्वातंत्र्याचें नांव घेणारा सत्वर प्राणाला मुकला ॥ जी ॥ वासुदेव बळवंत
फडक्यांनीं यज्ञ पुन्हा तो सुरू केला । सरकारानं पकडुन शिक्षा जन्म-
ठेपेची दिली त्याला ॥ स्वराज्य माझा जन्मसिद्ध हा हक्क असे या
मंत्राला । जाहीर करुनी लोकमान्य टिळकांनीं लढा तो सुरू केला
॥ चाल ॥ सिंह गर्जना करुनी उठला । जबडा पसरुनि कर कर
दाढा । पारतंत्र्य हत्तीवर झडपा । घालुन त्याचा नाश कराया ।

सरसावुनि उठला । मधमाशांचं मोहोळ उठलं दुश्मन घाबरला
॥ जी ॥ १ ॥

चौक २ रा

महाराष्ट्राचा कर्मयोगी तो दीपासम झिजला । शत्रूशीं लढतां लढतांना
क्षणक्षण वेचियला ॥ जी ॥ चाल ॥ बंगाल आणि महाराष्ट्र । क्रांतीची
झाली कोठारं ॥ तळहार्ती शीर घेऊन । बेहोष जाहले वीर ॥ बेभान झालं
सरकार । तरुणांना गांजलं फार ॥ किति चढले फांसावर । कैकांना
शिक्षा भयंकर ॥ क्रांतीच्या ज्वाळा चौफेर । दडपशाही चालली घोर
॥ चाल ॥ १९२१ सालाला । महात्मा गांधीजी आले लढा देण्याला ।
त्यांनीं गदगदा हलवलं देशाला । हजारों त्यागी वीरांनीं आत्मयज्ञ केला
॥ जी ॥ १९४२ ला । क्रांतीचा जाळ धडकला ॥ सुभाषचंद्र करती
युद्धाला । थरकांप सुटला शत्रूला । १९ ऑगस्ट १९४७ ला । वसाहतींचं
राज्य दिलं भारताला । भारताची घटना आज झाली । अन् लोकशाही
प्रजाराज्याचा पाया घातला ॥ जी ॥ २ ॥

चौक ३ रा

स्वतंत्रभारत लोकशाहिचा काळ आज हा सुरू झाला । झेंडा
फडफडे अति डौलानं जाऊन गगनाला भिडला ॥ अशोकमुद्रा
नवराज्याची आज फुलविते हृदयाला । भूतकाळाचा भव्य नकाशा दिसे
मनाच्या डोळ्याला ॥ जी ॥ २६ जानेवारी १९९० गुरुवार मंगल हा
ठरला । माघ शुद्ध अष्टमीच आली भीष्माष्टमी म्हणती त्याला ॥ जी ॥
शके १८७१ दिन गुरुवार भाग्याचा ठरला । स्वातंत्र्याचें ध्येय गांठलें
आनंदाला भर आला ॥ आनंदाच्या क्षणीं आज ही हुरहुर लागे जीवाला ।

कुठें महात्मा ? कुठें नेताजी ? विचार पेटवि हृदयाला ॥ जी ॥ चाल ॥
इंग्रज निघुनिया गेला । पण संकटं नवीं हीं कैक आली जन्माला ॥
नवराष्ट्र आलं जन्माला । आतां भारत मजबूत करण्याला । बंधुनो, शपथ
घेउनी लागा कार्याला । लिहिणं वाचणं शिकवा सर्वांला । अन्न वस्त्र
द्यावं सर्वांला । नको थारा भेदभावाला । असं राष्ट्र बलवान् करा । कीं
आदर्श होऊं घा विश्वाला ॥ जी ॥ ३ ॥

चौक ४ था

मायभूमि हा पुत्र तुझा देइल प्राण राखिल मान । आई तुझ्या
नांवाला काळिमा येइल असं मी कधीं न करीन ॥ जी ॥ तिरंगी झेंडा
मायभूमिचा फडकाविन मी दुनियेंत । अखंड त्याचा मान राखण्या
सुसज्ज ठेविन मी हात ॥ जी ॥ देशप्रेमापरीस दुसरे प्रेम नसे प्यारे
मजला । ध्यानीं मनीं स्वप्नीं सदा हा ध्यास तुझा मम जीवाला । ऐका
बंधुनो ! बोल हिताचे बोल कधीं हे विसरूं नका । मायभूमिचा द्रोह
करोनि चैन कधींहि करूं नका ॥ जी ॥ देशकार्य करण्याच्या वेळीं
मागें कधींहि राहूं नका । क्षुद्र भांडणें करतां करतां व्यर्थ काळ तो दवडूं
नका ॥ चाल ॥ लांचलुचपत करूं नका । गरिबांना तुम्हीं फसवूं नका ।
दृढी कधींही करूं नका ॥ चाल ॥ इभ्रत होइल कमी देशाची असें
काहींही करूं नका । मायभूमिचे सुपुत्र म्हणुनी कीर्ति जोडण्या विसरूं
नका ॥ जी ॥ स्वार्थासाठीं देशहिताची होळी कधींही करूं नका ।
देशद्रोहीं देशघातकी दुर्लौकिक हा जोडूं नका ॥ जी ॥ स्वदेशसेवा नित्य
घडावी छंद लागु दे जीवाला । पांडुरंगाचा प्रणाम ध्यावा भारतदेशा !
या वेळा ॥ जी ॥ ४ ॥

रचना-२६ जानेवारी १९९०.

